

v moč. Stranka vendar ni mogla v devetdesetih dneh od dneva vplačila prositi za povrnitev pristojbine, ker je bila pogodba šele pozneje, torej po preteku 90 dni razveljavljena.

Nujno potrebno je, da se taksni zakon v tem oziru izpremeni in dopolni.

Značilno je, da naš taksni zakon darilnih pogodb za primer smrti sploh ne pozna.

H—k.

Drobne vesti.

Dr. Karel Batěk. Dne 19. septembra l. 1924 je umrl notar dr. Karel Batěk, predsednik notarske zbornice v Pragi. Dr. Batěk je bil od najznamenitejših prvoboriteljev za razvoj notariata v stari Avstriji, in dasi Čeh po svojem mišljenju in delovanju, je bil visoko spoštovan tovariš med notarji v stari Avstriji, znamenit sotrudnik tedanje »Notariatszeitung« ter znan kot globoko izobražen jurist. Leta 1903 je priobčil v tem notarskem vestniku svoj temeljiti članek: »O legaliteti zastopanja notarjev v pravnih zadevah«. Leta 1906 je predaval v praški juridični družbi: »O pravnem značaju oblike pravnih poslov in prisilnih predpisov v nemškem pravu.« To predavanje je priobčil češki »Pravnik«. Istega leta je predaval tudi na zborovanju delegatov avstrijskega notarskega društva: »O težavnih razmerah našega stanu in kako se naj postopa«.

Nam slovenskim notarjem, ki smo se leta 1907 udeležili kongresa avstrijskih in nemških notarjev na Dunaju, je znan po svojem globoko zamišljenem referatu: »Kakšen preustroj notarielne listinske oblike zahteva mednarodni promet v svrhu, da pospešuje vzajemno pravno pomoč?« Leta 1908. je objavil članek: »Kritika novele k občemu državljan-skemu zakonu.«

Po polomu stare Avstrije je priobčil leta 1919 v »Češkem pravu« sijajen članek: »Notariat v republiki«.

Dr. Batěk je deloval tudi na zakonodajnem polju, zlasti leta 1911. pri načrtu novega avstrijskega notarskega reda, po polomu pa pri načrtu češkoslovaškega notarskega reda, ki ga je ministrstvu predložil. Batěk je bil član komisije za državne izpite na češki univerzi, — prvi primer, da je bil notar imenovan za člana te komisije.

V novi češkoslovaški državi si je pridobil Batěk nevenljive zasluge za notariat. Njegova zasluga je, da se je notariat utrdil v tej državi in da se je obligatorično uvedel sodni komisariat.

»Notariatszeitung«, po kateri smo posneli te podatke, kuje v nebesa njegove velike zasluge za notariat, trdi pa, da je bil radikalno narodnega mišljenja in fanatičen Čeh ter vsled tega svojega naziranja po polomu pretrgal vse stike z nekdanjimi avstrijskimi kolegi.

Mi seveda pa še bolj cenimo njegove zasluge, ker vemo, da je bil zaveden sin svojega naroda. —k

Zapuščinski patent v Avstriji. Zapuščinski patent iz leta 1854, ki je tudi pri nas v veljavi, je že v marsičem zastarel in se je v Avstriji deloma popravil z zveznim zakonom z dne 21. decembra 1923, št. 636 z. z. ter prilagodil sedanjim valutnim razmeram. Glavne točke tega zakona so: Če bruto zapuščina ne presega 10 milijonov a. kron, in če ne spadajo nepremičnine v zapuščino, se vrši zapuščinska razprava le na zahtevanje dedičev. Če spadajo v zapuščino vknjižene terjatve, se mora zaradi ureditve zemljiške knjige vršiti zapuščinska razprava vedno tudi, če znaša bruto zapuščina tudi manj nego 10 milijonov aK, če pa nastopajo mladoletni dediči, odpade zapuščinska razprava le, ako ne pripade enemu mladoletniku več nego 2 milijona aK v gotovini in v vrednostnih efekti. Ako se ne vrši zapuščinska razprava, je izkazati zapuščino v smrtovnici ali pa se mora predložiti poseben imovinski izkaz pristojbinomernemu oblastvu v treh mesecih. Tudi glede deponiranja dediščin mladoletnih dedičev so upeljane znatne izpremembe in olajšave.

Notarski tarif. Za Hrvatsko je vpeljan nov bilježniški tarif z naredbo min. pravde z dne 22. julija 1924, št. 4715 (Nar. Novine 30. julija 1924). Za Vojvodino velja naredba ministrstva pravde o taksah kr. javnih biležnika na teritoriju apelacionog suda v Novem Sadu z dne 18. januarja 1923, br. 3974. (Službene Novine 10. februarja 1923, prilog II ex 1923.) Kakor dobimo te tarife v roke, bomo izpregovorili kaj več o njih. Treba bi pa bilo, da se uvede enoten tarif za vse notarje v državi.

Penzijski zavod notarjev na Dunaju. Notarska zbornica se je v posebnem primeru, ko je penzijski zavod ustavil izplačilo notarjevi vdovi, obrnila nanj za razna pojasnila. Odgovor je bil ta-le: »Na Vaše cenjeno vprašanje Vam moramo naznaniti, da je penzijski zavod notarskega stanu po katastrofalnem padcu avstrijske krone, t. j. od jeseni l. 1922 do nadaljnjega ustavil tako izplačevanje rent kakor tudi dosledno opornice in prevzem premijskih doneskov, ker za njih valorizacijo ni bilo kritja oziroma ni bilo prave podlage.

Pri doslej sklenjenih pogodbah z nasledstvenimi državami so bile rente, izvirajoče iz zavarovalnih pogodb (in za te gre pri našem zavodu) vedno izvzete. Sedaj so v teku zadevna pogajanja z nasledstvenimi državami in po njih zaključku bode zavod bržkone stopil v likvidacijo. Imovina zavoda obstoji sedaj iz dveh hiš na Dunaju, ki so trenutno brez donosa, in iz državnih rent in vojnega posojila brez vrednosti.

Glasom § 35 pravil se mora pri razdružitvi zavoda najprej izplačati določna (čista) vrednost pokojnine, odnosno je pokojnino osigurati onim osebam, ki penzijo že uživajo; ostalo imovino je razdeliti med druge člane zavoda in sicer po razmerju vrednosti njihove pravice do rente. O tem bomo svojčas posebej obvestili.«